

[Haunstrup Clemmensen.]

der kunne komme ind under etableringsfondens regler. Jeg kan rolig sige, at der var forståelse fra adskillige sider i udvalget for disse tanker, og da vi desværre som sædvanlig — fordi regeringen ikke havde fremsat lovforslaget om disse forhold særlig tidligt, men tværtimod temmelig sent — havde for lidt tid til rådighed, var situationen den, at der i udvalget blev opnået enighed om, at den daværende højtærede finansminister skulle lade disse spørgsmål undersøge og fremsætte lovforslag inden 1. november i år, og at man samtidig skulle tage så vigtige områder som fritagelse af skat for mindre renteindtægter og åbning af muligheder for investeringsforeninger til at modtage indskud på kapitalbindingskonti med under undersøgelsen.

Det er rigtigt, at den højtærede minister tog det forbehold, at han måske ikke kunne fremsætte sådanne lovforslag inden 1. november, og det var, fordi den højtærede minister måtte forbeholde sig, at det f. eks. af politiske eller administrative grunde efter hans skøn ikke ville være rimeligt at gøre det. Vi andre måtte derefter tage det forbehold, at vi i så fald, altså hvis ministeren ikke ønskede at fremsætte lovforslag, måtte bede om at få det pågældende materiale stillet til rådighed, så vi eventuelt kunne tage et lovgivningsinitiativ.

Nu kan jeg naturligvis ikke forvente, at den nuværende højtærede minister skal kende alle aspekter i udvalgets daværende forhandlinger. Men man kunne måske have udtrykt det håb, at den højtærede minister eller en af hans medarbejdere havde afset tid til at gennemlæse tingets anden behandling af sagen, der fandt sted den 2. juni, og måske ikke mindst, at vedkommende havde lagt vægt på, hvad den ærede socialdemokratiske ordfører ved den pågældende lejlighed udtalte med al ønskelig tydelighed.

Jeg vil derfor gerne allerede nu takke, fordi duplikatoren har været flittigt brugt i de sidste døgn; det er da et fremskridt, men det kan selvfølgelig ikke være det afgørende for os. Vi skal ikke blot have en redegørelse sendt over til orientering for dette høje ting; vi må også have at vide, hvad den højtærede minister mener. Hvorfor er der ikke fremsat lovforslag? Det kan ikke være sådan, at den højtærede minister

skal iklæde sig en tjeners skikkelse blot for at aflevere nogle meddelelser fra skattedepartementet. Det må være den politisk ansvarlige ministers indstilling, vi bør have noget at vide om. Det er en sag, der haster, højtærede minister!

Finansministeren (*Henry Grünbaum*).

Svaret på det spørgsmål, der er stillet af det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen, forelå jo omdelt på folketingets bord i går, og det ser sådan ud i en pæn rød indbinding.

Der er spurgt om, hvornår ministeren agtede at indfri det givne tilsagn om enten at fremsætte lovforslag eller overlade folketinget et materiale herom, og jeg kunne altså holde mig til at sige, at dette løfte er indfriet. Når det ikke er fremkommet inden 1. november, men efter, hænger det sammen med, at folketinget ikke var samlet lørdag, og at vi derfor fandt det mest praktisk at omdele det i går.

Jeg går ud fra, at det ærede medlem er helt klar over, at man ikke kan udarbejde en sådan beretning i løbet af 24 timer. Det har været et stort arbejde både for skattedepartementet og for ministeren at gennemgå alt dette materiale og tage stilling til, hvad der skulle stå i det.

Med hensyn til tillægsspørgsmålet om, hvorvidt regeringen vil fremsætte lovforslag, kan jeg sige, at regeringen er positivt indstillet og positivt interesseret i at være med til at fremme opsparingen til uddannelse, bosætning m. m. Vi er i det hele taget positivt interesseret i at fremme opsparingen. Man kan ikke sige, at denne regering er imod den private opsparing; tværtimod har vi gentagne gange givet udtryk for, at vi ønsker at fremme den private opsparing.

Men et af de spørgsmål, som uvilkårligt melder sig i forbindelse med alle disse opsparingsordninger, er, om det i realiteten er en øget opsparing, man får ad den vej, eller om der blot er tale om en skattelettelse — måske oven i købet for de højere indkomster.

En anden ting, man må tage stilling til, er, om man ikke ved at lave den slags ordninger, hvorved man via skattebilletten søger at fremme det ene eller det andet formål, yderligere komplicerer vort i for-